

HET ZWARTE PAK

Blijspel in negen scènes

door

SASKIA VAN KUIK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET ZWARTE PAK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **SASKIA VAN KUIK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2005 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

PAK (voice-over)

HANS

JOS

FANNY

LIES B.

LUC B.

FIGURANTEN

DECOR:

Podium inrichting: midden links: Een huiskamer, eettafel met vier stoelen, een luie stoel met schemerlamp (jaren '50) eenvoudig en degelijk dus. Eventueel bijzettafeltje bij de luie stoel. Schuin achter rechts: schutting.

Scène 1

Fanny zit aan tafel met een handwerkje... Jos leest de krant in de luie stoel.

PAK: Ik ben een mooi zwart pak, gemaakt van prachtige lakense stof. Gemaakt door de kleermaker van Determeier. Zegt u hoogstwaarschijnlijk niets, maar in 1955 was dit toch een van de beste zaken in Amsterdam. Daar kwam een pak niet zomaar te hangen, maar ik wel dus! Een aantal dagen hing ik te dromen aan het knaapje van het grote rek, over een toekomst op een advocatenkantoor of misschien als aankleding van een bankemployé. Helaas, het lot nam een andere wending en in plaats van een gedegen leven vol regelmaat en orde, kwam ik terecht in een avontuurlijk en reislustig bestaan. Uiteindelijk ging ik de geschiedenis in als 'het zwarte pak van Ome Hans'.

FANNY: Jos, ik wil toch eens met je praten.

JOS: Hm-mm.

FANNY: Misschien is het dan wel aardig als je de krant even opzij legt.

JOS: Moet dat nu???

FANNY: Ik vind van wel.

JOS: Dat moet dan wel heel belangrijk zijn.

FANNY: Het gaat over Hans.

JOS: Oh oh... heb al zo'n vermoeden... jawel, zie het aan je gezicht. Kom nu Fanny, je weet dat die jongen nergens anders heen kan. Hij wordt met de nek niet meer aangekeken, sinds de scheiding en geld heeft ie ook niet. Ik ben zijn enige vriend nog en we waren het er toch over eens dat hij een poosje hier kan wonen?

FANNY: Jahaaa, een poosje, maar hoelang is een poosje? Een paar weken, misschien zelfs een paar maanden, dat is wel een poosje te noemen.

JOS: Nou, dat is dan ook weer opgelost. Ben blij dat we er even over gesproken hebben, lucht toch altijd weer op, niet waar?

FANNY: Niet zo snel, baasje, we hebben het nog nergens over gehad. Heb je enig idee hoelang Hans hier al woont.

JOS: Jahaa, een poosje!

FANNY: Niks poosje, een jaar, op de kop af een jaar, Jos. Dat is helemaal geen poosje, dat is een hele tijd. Dat is zelfs verdomd lang, als je het mij vraagt.

JOS: Daarom vraag ik het je niet.

FANNY: Wat niet?

JOS: Hoelang jij het vindt, want ik weet wel, dat je het een lange tijd vindt. Het heeft namelijk geen zin om over dit soort dingen te praten, want of het nu een poosje is of een verdomd lange tijd, er is geen andere oplossing, hij kan nergens anders heen.

FANNY: Kun je hem niet wat meer motiveren om te solliciteren. Als hij werk heeft, kan hij een eigen huisje zoeken. Of een flatje, die bouwen ze steeds vaker en die zijn heel geschikt voor kleine gezinnen of alleenstaande mannen.

JOS: Hij doet zijn best Fanny, dat weet je toch?

FANNY: Ach, dat valt nog wel mee hoor. Ik bedoel, natuurlijk is een baan als bankdirecteur heel geschikt en oppasser in Artis, is ook niks mis mee, maar voor iemand zonder opleiding misschien een tikkeltje vreemd om juist op die banen te solliciteren?

JOS: Tsa, ach, wat zal ik zeggen hè.... Het is maar van welke kant je het bekijkt. Je kunt ook zeggen dat hij zo wanhopig aan het zoeken is, dat hij echt op alles solliciteert, wat hij tegen komt.

FANNY: Laat ik het dan anders zeggen... Hans doet zijn uiterste best, maar met twee kleine kindertjes en een derde op komst, groeit het geld ons ook niet op de rug. Het wordt te begroterlijk. En van alle afhankelijke zielen hier in huis, is Hans de enige die op zichzelf kan gaan wonen, als hij werk heeft! Tenzij jij voor onze zoon van twee een leuk passend baantje weet?

JOS: Al goed, ik ga wel met hem praten.

FANNY: Vanavond?

JOS: Niet vanavond, dat is onze vaste stapavond. Dat weet je toch wel?

FANNY: En zo is er iedere avond wel iets. Kom op Jos, ik weet dat Hans je beste vriend is en dat je ertegen opziet om hem hierover aan te spreken, maar wat moet, dat moet.

HANS: Hallo, daar zijn mijn twee favoriete mensen. Hoe staat het leven vandaag?

FANNY: Als je het over de duvel hebt, dan trap je 'm op zijn staart.

HANS: Duvel??? Waar dan? Volgens mij ben ik de enige die net binnen kwam hoor.

JOS: Ze bedoelt jou ook. We hadden het net over je.

HANS: AH, geen beter onderwerp dan een onderhoudend gesprek over een goede vriend.

JOS: Fanny vraagt zich af of je wel voldoende je best doet om aan werk te komen.

HANS: Je wil toch niet van me af, Fanny? Wie moet jullie dan de hele dag gezelschap houden? Volgens mij wordt het maar saai hier in huis zonder good old me.

FANNY: Beetje saai is niet erg hoor Hans, dat overleven we wel.

HANS: Dat denken jullie, maar eerlijk gezegd, denk ik dat jullie het zonder mij niet redden, kindertjes. Zeg eens eerlijk, wie zorgt steeds voor commotie en reuring in de tent.

JOS: Dat is het 'm nu net, je zorgt constant voor chaos. Dat is soms wel wat teveel.

HANS: Nou, dan heb ik goed nieuws, want ik HEB een baan.

FANNY: Je maakt een geintje.

HANS: Nee lieverd, echt niet. Ben vanmiddag bij de Koninklijke Nederlandse Stoom Maatschappij geweest, kortaf KNSM, en die hebben een klusje voor me. Heb er wel over getwijfeld, want dat klusje brengt me helemaal naar Zuid-Amerika en ik dacht nog, gaan mijn beste vriendjes mij dan niet heel erg missen. Maar ja, wat het zwaarst weegt, moet het zwaarst hangen, dus heb ik de baan aangenomen. Ik met loden schoenen naar huis, bezorgd om mijn vriendjes en wat denk je, beramen ze achter mijn rug om, boze plannetjes om me weg te werken. Schaam jullie.

JOS: Kom op Hans, nu even serieus, als je zo gekscherend bezig bent, weet ik niet wat ik wel of niet geloven moet.

HANS: Je moet alles geloven. Ik ga naar Zuid-Amerika als assistent Super Cargo!

FANNY: Als WAT???

HANS: Zal het je uitleggen. Kom allebei gezellig aan de tafel zitten. Nemen we er een lekker koppie thee bij en dan gaat Hans jullie helemaal uit de doeken doen hoe het in elkaar steekt.

JOS: Goed plan. We hebben net thee gezet. Brand los, Hans, ik ben razend nieuwsgierig.

HANS: Nou, de KNSM vaart op Zuid-Amerika voor tabak en dat soort dingen. Dan gaat er een Super Cargo mee, dat is vaak een gepensioneerde kapitein die dan een oogje in het zeil houdt wat er geladen en later weer gelost moet worden en waar en hoe, begrijp je? Nou, dat kan zo'n oudje niet allemaal alleen, want er moet een fikse administratie bijgehouden worden voor de douane enzo en daar heeft de Super Cargo dan een assistent voor. En IK ben dus de nieuwe assistent!

JOS: Klinkt fantastisch! Hoe kom je aan zo'n baan?

HANS: Ik vertelde je toch van die oud collega uit de schoenenfabriek. Zag hem vandaag in het park. Hij vertelde dat zijn vader nog een assistent zocht voor de volgende reis. Wij erheen en de man zag me meteen zitten. Half uurtje kletsen en de baan zat in de knip.

FANNY: Nou, gefeliciteerd Hans, ik ben echt heel blij voor je.

HANS: En voor jezelf. Met nummer drie op komst heb je mijn kamertje

straks hard nodig. Drie kinderen op een hokje wordt wel erg properig, toch?

JOS: We hadden het wel gered hoor, maar het is voor jou ook goed, weer op eigen benen te staan. Wanneer ga je?

HANS: Morgen.

JOS/FANNY: Morgen???

JOS: Kan het nog sneller? Moeten er geen dingen geregeld worden, paspoort, misschien werkkleding, dat soort dingen.

HANS: Allemaal al geregeld, ben vanmiddag bij Determeier geweest, samen met de Super Cargo, prachtig pakkie gekocht... MET pet... jawel! Een paspoort heb ik standaard in huis, dus kat in het bakkie.

JOS: Hoelang blijf je weg?

HANS: Een paar maanden. Die dreumes van jullie is er dus eerder straks dan ik, ha ha ha.

FANNY: Moet je dan niet even een briefje schrijven aan de bank waar je nog een sollicitatie hebt lopen?

HANS: Nee, dat moet gewoon blijven staan.

JOS: Waarom???

HANS: Nou, dat is nog een kleinigheidje, waar ik het met jullie over moet hebben.

FANNY: Oh nee, Hans en zijn kleinigheidjes, dat betekent nooit veel goeds.

HANS: Euh... assistent Super Cargo is niet voor de rest van mijn leven... Het is een tijdelijke baan. Meestal doe je het een paar keer en dan zit het erop, zie je.

JOS: Ik zie niks, maar als jij het zegt, zal het wel zo zijn, al vraag ik me af waarom.

HANS: Omdat iedere Super Cargo zijn eigen assistent aanneemt en die oude knarren houden het na een paar reizen wel weer voor gezien.

JOS: Dus wil je door solliciteren, terwijl je in Zuid-Amerika zit? Gaat dat werken?

HANS: Tuurlijk gaat dat werken... Ik schrijf de brieven, jullie wachten op antwoord, prima systeem.

FANNY: We zullen zien. Moet ik je helpen met pakken?

HANS: Nee, maar er is wel een ander kleinigheidje dat je voor me kunt doen.

FANNY: Ik wist het!

HANS: Het is echt een kleinigheidje... Kijk, hier zijn drie zilveren strepen, die moeten op de mouw van het pak worden genaaid, wil jij dat alsjeblieft voor me doen, lieve, lieve Fanny.

FANNY: Houd maar op met dat geslijm, er zit niks anders op, toch?

JOS: Dan help ik je wel met pakken.

HANS: En dan wel vanavond de kroeg in, want het is onze vaste avond.

JOS: Als Fanny dat niet erg vindt.

HANS: Fanny is veel te blij dat ze van me af is, ha ha ha.

FANNY: Zwaar overdreven, ben gewoon blij dat je een baan hebt. Ga gerust naar de kroeg vanavond en morgen zwaai ik je wel uit.

HANS: Kom Jos, gaan we mijn kamertje leegtrekken en wat niet mee kan, prakken we op de zolder. Kunnen we vanavond doorzakken en rij jij me morgen dan naar Amsterdam?

JOS: Dat doe ik graag voor je. *(Hans geeft het pak en de strepen aan Fanny, die de theeboel opzij zet en het naaigerei weer tevoorschijn haalt. Hans en Jos af)*

PAK: Au, kijk uit wat je doet zeg. Dat doet pijn. Iedere huisvrouw denkt dat ze kan naaien. Mooi niet dus! Dat hoort met gevoel, met de vleug van de stof mee en niet zo... au au... dwars door het fijne laken heen. Denkt zeker dat een pak geen gevoel heeft. En dan de grootte van die naald. Daar stop je sokken mee! Het is maar goed, dat ik niet al te fijngevoelig ben... je zou hier als deftig pak aan kunnen overlijden, straks vallen de gaten erin en dan komen de motten en voor je het weet, is er dan niets meer van je over. AU, zeg ik toch, beetje voorzichtig dame. Gelukkig, als ik goed geteld heb, zit de derde streep erop. Toch wel fijntjes, een paar van die zilveren versierselen. Ben er feitelijk wel trots op.

FANNY: Zo, dat is klaar. Kan mee de koffer in. Zo'n pak boft toch maar. Helemaal mee naar Zuid-Amerika. Ben eigenlijk wel een beetje jaloers. Wilde als kind ook graag reizen, nooit wat van gekomen. Jos wel, die is nog in Curaçao geweest in zijn diensttijd, maar zelf ben ik niet verder gekomen dan een weekendje België als huwelijksreis. Ik zal het van de kaartjes moeten hebben die Hans ons toe gaat sturen... als hij daar al aan denkt. Zal me benieuwen hoe dit af gaat lopen. Niet, dat het enig verschil maakt, Hans houdt nooit iets lang vol, maar het zal toch leuk zijn, als hij voorlopig onder de pannen is. Nou ja, wie dan leeft, die dan zorgt... het pak is klaar, Hans is klaar, de reis kan beginnen. *(hangt het pak aan de schermerlamp)*

PAK: En de reis begon! De volgende ochtend gingen Hans en ik aan boord. Ik moet zeggen, de man wist me met gepaste trots te dragen, altijd zijn mouw een beetje naar voren gedraaid, zodat de aandacht op de zilveren strepen viel. De waardigheid van een pak, hoe mooi ook, hangt toch ook van de drager af. Af en toe kwamen er wat stofjes op me, die iedere avond keurig afgeborsteld werden

en aangezien het een overwegend administratieve baan was, bleef ik netjes en kreukvrij, behalve op de ruige drinkavonden, waarbij de maaginhoud van Hans soms over de pijpen van de broek terecht kwam, maar ach, een kleinigheidje houd je altijd.

Scène 2

(...drie maanden later... Fanny staat te kletsen met Lies bij de schutting)

LIES: Al wat van Hans gehoord?

FANNY: Ja... schrijft regelmatig!

LIES: Eens per maand?

FANNY: Nou niet meteen zoveel eisend worden hoor. We hebben in de afgelopen maanden een kaart gehad.

LIES: Een hele kaart?

FANNY: Ja, zo'n echte met palmbomen erop en een ventje met een enorme gekleurde hoed en een dikke sigaar in zijn mond.

LIES: Die Hans zeg, daar heeft ie dan toch echt zijn best op gedaan, niet? Moet heel wat tijd gekost hebben om zo'n kaart te vinden en op te sturen, toch?

FANNY: Dat bedoel ik!

LIES: Stond er nog wat op die kaart ook?

FANNY: Ja nou... een hele zin, ben de vijftiengste weer thuis.

LIES: Vijftiengste??? Van welke maand?

FANNY: Geen idee... In ieder geval niet van de vorige maand, want toen was ie er niet. Jos helemaal naar Amsterdam gereden... uren op de kade gewacht, maar geen schip waar Hans op zat. We gokken nu op vandaag. Jos is weer naar Amsterdam en ben benieuwd of die met of zonder Hans terug komt.

LIES: Blijft toch een rare snuiter hè?

FANNY: Maar een met een goed hart hoor.

LIES: Klopt. Als je hem iets vraagt, doet ie het voor je. Niet altijd even goed, maar hij doet het wel. Hoor ik nu getoeter?

FANNY: Oh, dan zul je ze hebben.

LIES: Kwam Hans dus toch deze vijftiengste.

FANNY: Gelukkig wel, weet niet of Jos volgende maand weer gereden had hoor.

HANS: Daar is ze dan, ons moedertje! Wat heb ik gehoord, weer een zoon? Doen jullie goed hoor. *(pakt Fanny beet en geeft haar een dikke kus)*

LIES: Welja, zet een voet over de drempel en staat al te zoenen, kan ie zo???

HANS: Ah, buurvrouw Lies, een beetje jaloers? *(werpt haar een kushand toe)*

LIES: Pas maar op jij... straks komt Luc thuis en die kan ook jaloers zijn.

HANS: Kan ik hebben hoor, heb inmiddels voor hetere vuren

gestaan. Ooit in Zuid-Amerika geweest, nee, dat dacht ik al. Neem van mij aan, een grote boevenbende, je bent er je leven niet zeker. Dus laat Luc maar voor mij oppassen!

LIES: Het zal wel weer. Ik ga naar binnen, eten klaar maken. Ik hoor alle verhalen nog wel.

FANNY: Vast en zeker, zo niet van Hans dan wel van mij.

LIES: Daar houd ik je aan, dag Hans, sterkte ermee Fanny. *(ze lachen)*

HANS: *(slaat een arm om de schouder van Fanny terwijl ze naar binnen lopen)* Geweldig dat Jos me stond op te wachten. Hoe staat het leven nu echt, Fanny? Niet erg druk met drie van die koters? Hoe oud zijn ze nu?

FANNY: Twee jaar, één jaar en drie weken... en ja, dat is erg druk.

HANS: En dan ben ik er ook weer. Maar niet lang hoor, moet over twee weken weer weg.

FANNY: Waar ga je deze keer heen dan?

HANS: Zuid-Amerika. Wordt mijn vaste stekkie. *(zijn inmiddels binnen, waar Jos aan de tafel zit)*

JOS: Hans heeft heel wat meegemaakt, Fanny. Je moet de verhalen eens horen.

FANNY: Ben reuze benieuwd, vertel Hans.

HANS: *(haalt ondertussen het zwarte pak uit een koffer en hangt die over een stoel)* De reis op zich was al een belevenis... nog voor we de haven uit waren, storm en regen. De boot schudde in zijn voegen en 's avonds in mijn hut, hoorde je alles kraken. Drie maanden op zee en we vaarden van de ene storm in de andere, golven zo hoog als een huis en er zijn heel wat momenten geweest dat ik dacht dat ik Zuid-Amerika niet zou halen. De halve bemanning lag plat op het dek, maar deze jongen niet hè... oh nee! Zeemansbenen eerste-klas, echt waar. Heb dan ook regelmatig wat bemanning moeten vervangen, die te ziek waren om op hun poten te staan. Zelfs de kapitein heeft me geprezen om mijn sterke wil en karakter! Ze zijn zelfs zo blij met me dat ik de volgende reis weer mee mag, wat vind je daarvan?

JOS: Prachtig Hans, ik wist wel dat je het kon. Zie je nu wel Fanny, Hans kan heel veel, als hij de juiste dingen maar treft.

FANNY: Hmmhm!

PAK: Wat overdrijven we weer! Geen wolkje aan de hemel gezien, de hele reis niet. De zee zo glad als een spiegelkje en golfjes die kabbelend langs de boeg speelden. Maar voor Hans was dat al teveel, lag de hele reis verkreukeld op zijn bed! Heb dan ook niet meer gezien dan de binnenkant van de kast en de haven van

Amsterdam. Het volgende wat ik zag was de loopplank in de haven van aankomst. Dat kun je gerust een heel avontuur noemen!

JOS: En hoe is Zuid-Amerika, Hans? Vertel er eens wat over.

HANS: Om te beginnen... warm! Wat zeg ik, warm? Zeg maar rustig heet! Snikheet. De lucht siddert en de broeierige lucht onttrekt je de adem. Je huid verschroeit en verkleurt en voor je het weet loop je erbij als een neger. Het zweet liep me langs m'n rug en werken kon je alleen 's morgens vroeg en 's avonds laat. Maar ik heb me erdoor heen geslagen en met lof! Tsjaja, deze jongen heeft zich bewezen deze reis. Ik kan tegen een stootje.

JOS: Het klinkt als een jongensboek. Ik ga je nog benijden om deze baan.

FANNY: We zijn trots op je, Hans, had dit niet achter je gezocht, geweldig joh!

PAK: Wat je geweldig noemt. Zoals ik al zei, heb niet meer dan de loopplank gezien in de haven van aankomst. Deze stoere knaap kan dan misschien tegen een stootje, tegen de verzengende hitte kon ie zeker niet. Drie passen op de plank en de man viel om. Flauwte vanwege de hitte. Komt vaker voor, maar leuk is anders. Zat meteen onder de stof en daar word je als pak niet vrolijk van.

HANS: En toen moest er natuurlijk gewerkt worden, want alleen met wat varen ben je er niet. Dus keurig bijhouden wat eruit en erin gaat, alles noteren en de avonden, ach ja, die avonden....!

FANNY: O jee, nu krijgen we het.

JOS: Was er ook al bang voor. Lucht je hart, Hans en vertel het ons.
(lachend)

HANS: De avonden zijn er zwoel en romantisch, de vrouwen van een onbeschrijflijke schoonheid met hun lange zwarte lokken en felgekleurde rokken en de drank is van een ongekennde zoetheid. Een man moet van steen zijn, wil hij niet bezwijken voor zoveel verleidingen, temeer daar deze jongen een gewild object was. Ik zal in het gezelschap van dames niet in details treden, maar laat ik volstaan met te melden dat de nachten drukker en heter waren dan de dagen!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto